

A felperes az első jogalapban az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének állítólagos megsértésére hivatkozik a tekintetben, hogy nézete szerint a Bizottság arra vonatkozó előírása, miszerint valamennyi pályázó által a szerződés teljesítésére kijelölendő munkavállalóknak legalább egy éves tapasztalattal kell rendelkezniük, – mivel a nyertes pályázó rendszeresen vesz fel és bocsát el alkalmazottakat – hátrányos helyzetbe hozta a felperest azon pályázókhöz képest, akik meg tudták oldani, hogy a minimálisan megkívánt tapasztalattal rendelkező személyeket vegyenek fel, ami így alacsonyabb bérköltséget eredményezett, mint amennyi a felperesnél felmerült.

A felperes a második jogalapban azt kifogásolja, hogy a Bizottság megsértette a 2001/23/EK irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseit. E jogalap két részből tevődik össze: egyrészt a Bizottság által elfogadott ajánlat állítólagos szabálytalansága, amennyiben ezen ajánlat nem biztosítja a felperes munkavállalóinak további foglalkoztatását, sem jogaik teljességének védelmét. A felperes állítása szerint a Bizottság odaítélő határozata már annak meghozatalakor jogszerűtlen volt, mivel az elfogadott ajánlat a munkajog megsértését foglalja magában.

A harmadik jogalap az egyenlő bánásmód elvének állítólagos megsértésére vonatkozik a tekintetben, hogy a kiválasztott pályázó az ajánlata benyújtásakor bennfentes információkkal rendelkezett a felperesről, nevezetesen az ügyfelenként és tevékenységenként elért árbevételre, a szerződésekre és teljesítési idejükre, az ár- és költségelemzésekre vonatkozóan, amely adatokhoz a felperes volt anyavállalatába történő beadvadás következtében jutott. A felperes nézete szerint ez a körülmény lehetővé tette versenytársa számára, hogy az övénél előnyösebb ajánlatot nyújtson be.

A felperes a negyedik jogalapban a Bizottság IV. Főigazgatóságának határozata és a tisztességes verseny megteremtését célzó szabályok állítólagos megsértésére hivatkozik a tekintetben, hogy a Bizottság a jelen keresetben vitatott határozattal lehetővé tette, hogy a kiválasztott pályázót magában foglaló cégcsoport visszaszerezze azon vagyontárgyait, amelyeket a 2004. május 28-i határozatban⁽²⁾ engedélyezett összeadvadás során el kellett idegenítenie.

Az ötödik jogalap a határozatra vonatkozó indokolási kötelezettség, az átláthatóság elve és a közösségi intézmények irataiba való betekintés jogának állítólagos megsértésére vonatkozik. A felperes azt kifogásolja, hogy többszöri írásbeli kérelme ellenére a Bizottság a határozat indokairól csak az ajánlatok összehasonlítását tartalmazó táblázatokra korlátozódó tájékoztatást nyújtott részére.

A felperes a biztonsági örök elsősegély-nyújtási és/vagy tűzvédelmi alapképzésére vonatkozóan benyújtott ajánlatok elbírálására vonatkozó harmadik minőségi szempontjának elemzése és értékelése tekintetében egyaránt hivatkozik a közbeszerzési eljárás szabályainak megsértésére, az ajánlatételhez szükséges dokumentáció téves megítélésére és nyilvánvaló értékelési hibára. A felperes azt állítja, hogy olyan bizonyítékok vannak birtokában, amelyek szerint a Bizottság által kiválasztott pályázó nem rendelkezett annyi alkalmazottal, amennyit pályázatában feltüntetett a szóban forgó szerződés teljesítésére.

A felperes az utolsó jogalapban az átláthatóság elvére és az állampolgárok intézményi iratokba való betekintése jogának állítólagos megsértésére hivatkozik a tekintetben, hogy a Bizottság megtagadta a kiválasztási és elbírálási bizottság összetételére vonatkozó adatok részére történő kiadását.

A felperes ezen kívül kéri a Bizottság a szóban forgó szerződés odaítélési eljárása során tanúsított magatartásának jogellenessége miatt őt állítólagosan ért károk megtérítését.

⁽¹⁾ A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i tanácsi 2001/23/EK irányelv

⁽²⁾ Egy összefonódást a közös piaccal a 4064/89/EKG tanácsi rendelet alapján összeegyeztethetőnek nyilvánító, 2004. május 28-i bizottsági határozat (IV/M.3396 Group 4 Falck/Securicor [4064] ügy)

2005. december 21-én benyújtott kereset – Navigazione Libera del Golfo kontra Bizottság

(T-444/05. sz. ügy)

(2006/C 48/77)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Navigazione Libera del Golfo (N.L.G.)(Nápoly, Olaszország) (képviselő: Salvatore Ravenna ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a KSZK-nak a Caremar S.p.A. által a Nápoly Beverello – Capri sziget viszonylatban nyújtott szolgáltatásokkal összefüggésben, a közszolgáltatási kötelezettségek végrehajtásához kapcsolódó többletköltségek és az ahhoz kapcsolódó támogatások összegére vonatkozó adatokhoz való hozzáférést megtagadó 2005. október 12-i bizottsági határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jogalapok és fontosabb érvek hasonlóak a T-109/05. sz., Navigazione Libera del Golfo kontra Bizottság ügyben ⁽¹⁾ hivatkozottakhoz.

Meg kell azonban állapítani, hogy a T-109/05. sz. ügyben megítélt határozat az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (4) bekezdésén alapul, míg a jelen ügy tárgyát képező határozat ugyanezen cikk (4) és (5) bekezdésén alapul. Következésképpen már nem a Caremart kellett volna megkeresni, mint azon dokumentumok/adatok „harmadik szerzőjét”, amelyekhez a hozzáférést megtagadták, hanem az olasz hatóságokat, amelyek nem bocsátották ki a szóban forgó dokumentumokat, és amelyek semmilyen kereskedelmi érdekléssel nem rendelkeznek.

Másrészt, a Caremar megkeresését mesterséges módon hajtották végre, tekintve, hogy a tagállamok kizárólagos, és a Bizottság számára kötelező erejű vétőjog által megerősített hatáskörrel rendelkeznek.

⁽¹⁾ HL C 106., 2005.5.4., 43. o.

2005. december 19-én benyújtott kereset – Associazione italiana del risparmio gestito és Fineco Asset Management kontra Bizottság

(T-445/05. sz. ügy)

(2006/C 48/78)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperesek: Associazione italiana del risparmio gestito és Fineco Asset Management (Olaszország) (képviselők: Babriale Escalar és Giuseppe Maria Cipolla ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Bizottságának 2005. szeptember 6-i, a C-19/2004. (korábbi NN 163/03) sz. ügyet lezáró B (2005) 3302. sz. határozatát
- Az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze az eljárási költségek és valamennyi járulékos költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen kereset tárgya a T-424/05. sz., Olasz Köztársaság kontra Bizottság ügyben ⁽¹⁾ is megítélt határozat.

Kereseti kérelmeik alátámasztására a felperesek a következőkre hivatkoznak:

- A megítélt határozat nem kielégítő és ellentmondásos voltára, elsősorban ami a szelektív gazdasági előny létét illeti, mivel a határozat szövegéből nem érthető, hogy az ügy tárgyát képező adóügyi intézkedések milyen gazdasági haszonnal járnának, és kik lennének ennek kedvezményezettjei. Másodsorban a határozat indokolásait is elégtelennek kell tekinteni a piac esetleges, a közösségen belüli árucserét módosító torzulására vonatkozóan.
- Az EK 87. cikk (1) bekezdésének megsértésére, mivel az alacsonyan vagy átlagosan tőkésített társaságok részvényeire specializálódott, kollektív értékpapír-befektetési szervezetek bevételeit terhelő adó csökkentése nem minősül állami támogatásnak. E tekintetben meg kell jegyezni különösen, hogy a kérdéses adó csökkentése gazdasági haszonnal jár valamennyi résztvevő számára, és nem kizárólag szelektív jelleggel a kezelő szervek számára. Ugyanis valamennyi olasz és közösségi vagyonkezelő társaság irányíthat az alacsonyan vagy átlagosan tőkésített társaságokra specializálódott kollektív értékpapír-befektetési szervezetet, és valamennyi olasz és közösségi VABT felvehet alacsonyan vagy átlagosan tőkésített társaságok részvényeire specializálódott VABT-formát. Egyébiránt, ha a vitatott intézkedések gazdasági hasznot eredményeznének is a kollektív értékpapír-befektetési szervezetek számára, semmiképpen sem minősülnének állami támogatásnak, mivel a befektetési alapok önálló jogi személyiség nélküli vagyontársaságok, nincsenek saját kezelő szerveik, és nem követnek olyan gazdasági célokat, amelyek alapján szükségük lenne ilyen döntéshozó szervekre. Végül a vitatott adóügyi intézkedések maguk az alacsonyan vagy átlagosan tőkésített társaságok számára sem eredményeznek szelektív jelleggel gazdasági hasznot.

Másodlagosan a felperesek az alábbiakra hivatkoznak:

- A szóban forgó adóügyi eszközöket a Szerződés 87. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében a közös piaccal összeegyeztethetőnek kell tekinteni; és
- a megítélt határozat sérti az 1999. március 22-i 659/1999 tanácsi rendelet 14. cikkét, mivel elrendeli a társaságokba fektetett eszközök visszafizetését a befektetési eszközöket szerződés alapján kezelő társaságok részéről.

⁽¹⁾ Az EBHT-ban még nem tették közzé